

ΣΥΝΟΔΟΣ Ε.Ε: ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ...ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΟΥΝ ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΣ

Με σκοπό να καθυσυχάσουν τις αγορές και αδιαφορώντας για τις κοινωνίες, οι οποίες τους εξέλεξαν, οι Ευρωπαίοι ηγέτες αποφάσισαν στη **Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης** στις Βρυξέλλες τη **δημιουργία ενός μόνιμου μηχανισμού στήριξης**, ο οποίος θα τεθεί σε ισχύ από την 1^η Ιανουαρίου του 2013 και θα ενεργοποιείται όταν κρίνεται “απαραίτητο”.

Η ένταξη του μηχανισμού στη Συνθήκη της Λισαβόνας, άρα και η τροποποίησή της, **δεν θα απαιτεί τη συναίνεση των ευρωπαίων πολιτών μέσω δημοψηφισμάτων**, αφού η Ε.Ε. **τρέμει τις κάλπες**, τρέμει το ενδεχόμενο νέων απορρίψεων τύπου Γαλλίας, ταλανιζόμενη από τη μεγαλύτερη κρίση της ιστορίας της.

Στα πηγαδάκια των Βρυξελλών, υπουργοί και ηγέτες κρατών έκαναν λόγο για την αλαζονεία του Γαλλογερμανικού άξονα[1]. Υπάρχει άλλωστε τεράστια **διαφορά** μεταξύ μιας **ενιαίας Ευρωπαϊκής Ένωσης** –με τα προβλήματα που αυτή έχει και θα έχει– και μιας **ένωσης ευρωπαϊκών κρατών υπό γαλλογερμανική ηγεσία**, όπως είναι επί της ουσίας τώρα.

Διαιώνιση του “παιχνιδιού”

Η κυβέρνηση Μέρκελ μπορεί να προκαλεί τη “μιντιακή” αντιπάθεια πολλών κυβερνήσεων, αλλά και μεγάλου μέρους της γερμανικής αντιπολίτευσης για αντι-ευρωπαϊσμό, αλλά **επί της ουσίας είναι ο μεγάλος νικητής, αφού:**

1. **με σύμμαχο τη Γαλλία, απέκλεισε** ουσιαστικά από την ατζέντα των συζητήσεων **το ζήτημα έκδοσης ευρώ-ομολόγων,**
2. πέρασε τη θέση της για **συμμετοχή ιδιωτών στη λειτουργία του μόνιμου μηχανισμού στήριξης,**
3. εξασφάλισε ότι **το ύψος χρηματοδότησης του μηχανισμού δεν πρόκειται να αυξηθεί,** δεδομένο το οποίο το Βερολίνο έκανε τα πάντα για να αποφύγει.

Η έκδοση ευρωομολόγων, στην οποία Βερολίνο και Παρίσι αντιτάχθηκαν, ήταν βασισμένη στην απλή ιδέα της εγγύησης των ομολόγων εκ μέρους όλων των μελών της ευρωζώνης και όχι καθενός κράτους-μέλους χωριστά. Κάτι τέτοιο, ίσως βοηθούσε οικονομίες όπως η ελληνική, η ιρλανδική ή η πορτογαλική, συμβάλλοντας στη δημιουργία κλίματος σταθερότητας και -σύμφωνα με τους υποστηρικτές της πάντα- αποτελώντας μια «ασπίδα» στα κερδοσκοπικά παιχνίδια[3].

Η ένταξη ιδιωτών στο μηχανισμό σταθερότητας εξασφαλίζει τη συνέχεια των κερδοσκοπικών παιχνιδιών, αφού εξυπηρετεί άμεσα τη διατήρηση των επιτοκίων δανεισμού σε πολύ υψηλά επίπεδα, τα οποία θα αποβούν καταστροφικά για προβληματικές οικονομίες της περιφέρειας της Ε.Ε, όπως η Ελλάδα, η Ιρλανδία κ.α.

Επιπλέον το Βερολίνο συσπείρωσε γύρω του, όσους δεν ήθελαν -έστω να συζητηθεί- το **ενδεχόμενο αύξησης του ποσού χρηματοδότησης του μηχανισμού.** Η Γερμανία ως μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης, άρα και ως μεγαλύτερος χρηματοδότης, σκοπεύει να μην δώσει **ούτε ένα ευρώ** παραπάνω σε οποιαδήποτε προσπάθεια στήριξης, με τη Γερμανίδα καγκελάρια, μάλιστα, να καθησυχάζει μέσω συνέντευξής της στην εφημερίδα Bild τους

Γερμανούς πολίτες ότι «έχουμε δώσει εγγυήσεις και δεν έχουμε χάσει ούτε ένα ευρώ»[2].

Το πρόβλημα λοιπόν δεν έγκειται μόνο στο γεγονός ότι το Βερολίνο ενεργεί ως αφεντικό εντός της Ε.Ε., αλλά και στο ότι βοηθά με ... “γερμανική” συνέπεια και επιμονή στη διαίωνιση της σημερινής κατάστασης.

Όλα για τις αγορές

«Είμαστε εδώ για να κάνουμε ο,τιδήποτε απαιτείται προκειμένου να διασφαλίσουμε τη σταθερότητα της Ευρωζώνης»[4] δήλωσε ο Πρόεδρος της Ε.Ε. Χέρμαν Φαν Ρομπέι, αν βέβαια «σταθερότητα» σημαίνει κατάρρευση του ενός κράτους μετά το άλλο, γενικευμένη επίθεση στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα σε όλα τα κράτη της Ε.Ε. και μια επιστροφή σε μεσαιωνικές συνθήκες σε εργασιακό και κοινωνικό επίπεδο, προκειμένου οι περιβόητοι οίκοι αξιολόγησης να «κρίνουν» θετικά λαούς και κοινωνίες. Χαρακτηριστική των προθέσεων της αγοράς, είναι οι **συνεχείς φήμες στην αγορά για ανάγκη στήριξης της Ισπανίας**, μίας οικονομίας που σε μέγεθος δεν έχει καμία σχέση με αυτές της Ελλάδας, της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας: η Μαδρίτη βρίσκεται στο επίκεντρο των πιέσεων αν και είναι γνωστό εντός των κύκλων της Ε.Ε. ότι είναι παντελώς αδύνατη μια πιθανή «στήριξη» της κατά το ελληνικό ή ιρλανδικό πρότυπο.

Τις ίδιες ώρες όμως που οι ηγέτες της Ε.Ε. κάνουν στις Βρυξέλλες τα πάντα για να καθησυχάσουν τις αγορές, ο επικεφαλής του Δ.Ν.Τ Ντομινίκ Στρος Καν δηλώνει κυνικά ότι «ίσως διαδήλωνα αν ήμουν Έλληνας»[5], κάτι που εκτός από τους Έλληνες έκαναν, την τελευταία μόνο εβδομάδα, οι Βρετανοί, οι Ιρλανδοί και οι Ιταλοί.

Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής **Χοσέ Μανουέλ Μπαρόσο** εξέφρασε τη **σιγουριά ότι οι αλλαγές αυτές θα πείσουν τις αγορές** ότι το Ευρώ είναι ασφαλές, όμως **η πραγματικότητα μοιάζει να τον διαψεύδει**. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο συντάκτης του BBC επί ευρωπαϊκών θεμάτων, Γκάβιν Χιούιτ, «η

Ευρώπη στην πραγματικότητα δεν έχει μία πειστική απάντηση στην κρίση και αυτό οι χρηματαγορές το γνωρίζουν». Ήδη, πριν την έναρξη της Συνόδου, παράγοντες της αγοράς εξέφραζαν την απογοήτευσή τους για την τύχη των επενδύσεων ομολόγων σε κράτη όπως η Ελλάδα και η Ιρλανδία, ζήτημα το οποίο δεν θα απασχολούσε τη Σύνοδο[6]. Επιπλέον, **η απόφαση για διατήρηση του ύψους χρηματοδότησης του μηχανισμού στα σημερινά επίπεδα**, αλλά και η άρνηση έστω και να συζητηθεί μια πιθανή αύξησή του, θα ιδωθεί από τις αγορές ως ένα δείγμα διαφορών και διαιρέσεων εντός της Ε.Ε., η οποία μπορεί να επιφέρει επιπλέον ανασφάλεια[7].

Οι αγορές όμως πάντα προσαρμόζουν τα μηνύματα των πολιτικών κατά το δοκούν, προκειμένου να εφαρμόσουν τα σχέδιά τους. Το ζήτημα πια είναι πότε θα ξεπεραστεί αυτή η λεπτή γραμμή της στωικότητας, με την οποία μισό δισεκατομμύριο Ευρωπαίοι πολίτες αντιμετωπίζουν την επίθεση που δέχονται από τις ίδιες τους τις ηγεσίες...

---

[1] Year of bullying, bluff and bailouts leaves euro fighting for its life, Ian Traynor, The Guardian, 15 Δεκεμβρίου 2010,

[2] Μέρκελ: «Η Ελλάδα θα αποπληρώσει δάνεια και τόκους», Deutsche Welle, 16 Δεκεμβρίου 2010,

[3] German Obstructionism Heightens Euro Fears, Charles Hawley, Der Spiegel, 16 Δεκεμβρίου 2010,

[4] EU agrees on permanent eurozone rescue fund, BBC, 17 Δεκεμβρίου 2010

[5] Ελευθεροτυπία, 16 Δεκεμβρίου 2010

[6] BBC, ο.π.

[7] EU sets up post-2013 crisis fund; ECB ups capital, Reuters, Ilona Wissenbach-Jan Strupczewski, 16 Δεκεμβρίου

2010

Φωτό:Wikimedia

**Άρης Καπαράκης,
Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων
aris@solon.org.gr**

17 Δεκεμβρίου 2010